

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 143/09-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., Z., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Em 2/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 13. marca 2009 doručené podanie J. B., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť na prietahy v súdnom konaní a nečinnosť Okresného súdu v Banskej Bystrici*“. Ústavný súd podľa obsahu a predloženej dokumentácie posúdil podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Banská Bystrica

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Em 2/2008 (ďalej aj „namietané konanie“), a takto ho ďalej aj preskúmaval a rozhodoval o ňom.

Sťažnosť sťažovateľa v predložennom znení neobsahovala všetky náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a preto ústavný súd v prípise z 23. marca 2009 poučil sťažovateľa, aké náležitosti má sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obsahovať, a zároveň ho vyzval, aby v určenej lehote svoju sťažnosť doplnil.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil podaním zo 4. apríla 2009, ktorého súčasťou bola aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom doložená čestným vyhlásením o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Vychádzajúc z podaní sťažovateľa a ním predloženej dokumentácie možno ustáliť, že predmetom namietaného konania je návrh sťažovateľa na výkon rozhodnutia podľa § 272 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) z 28. januára 2008 vedený okresným súdom pod sp. zn. 31 Em 2/2008. Týmto návrhom sa sťažovateľ domáha nariadenia výkonu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku okresného súdu č. k. 32 P 185/2005-54 z 15. novembra 2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 CoP 67/2005 z 1. februára 2006 (z označených rozsudkov predovšetkým vyplýva, že sťažovateľ je oprávnený stretávať sa s maloletým M. B. každú sobotu v čase od 15.00 h do 18.00 h za prítomnosti matky).

Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že od podania jeho návrhu *„uplynul už viac, ako jeden rok a do dnešného dňa nebol urobený žiadny úkon vo veci, hoci podľa môjho názoru nejde o zložité konanie, pretože existujú rozhodnutia na základe ktorých mohol rozhodujúci súd konať...“*.

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ v predmetnej veci podal 4. marca 2008 opakovaný návrh na výkon označeného rozsudku okresného súdu, pričom sťažovateľ v tejto súvislosti uvádza, že *„Toto opakované podanie som podával v domnení, že Okresný súd v Banskej Bystrici podanie z 28. 1. 2008 pozabudol vybaviť“*. Z priloženej dokumentácie vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 32 Em 1/2008-7 z 11. marca 2008 konanie vo veci opakovaného návrhu sťažovateľa zastavil s poukazom na § 83 OSP, t. j. prekážku litispedencie (prekážku začatej veci), keďže o návrhu sťažovateľa z 28. januára 2008 *„konanie prebieha na tunajšom súde pod sp. zn. 31Em/2/2008 a nie je dosiaľ právoplatne skončené“*.

Sťažovateľa žiada, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Ústavný súd nariaďuje urýchlené konanie vo veci výkonu rozhodnutia.

2. Ústavný súd nariaďuje Okresnému súdu v Banskej Bystrici vyplatenie odškodného vo výške 8.000.- € do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu J. B. V zmysle § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Em 2/2008.

Ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry v prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom, vyžaduje, aby sťažovatelia preukázali, že ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podali sťažnosť proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov adresovanú predsedovi príslušného všeobecného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 62 nasl. zákona o súdoch totiž považuje v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietáhov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je

povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti“. Napokon podľa tretieho odseku predmetného zákonného ustanovenia „Ak orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky“.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti, ako aj spisovej dokumentácie, ktorú si ústavný súd na účel predbežného prerokovania sťažnosti vyžiadal od okresného súdu, vyplýva, že sťažovateľ v doterajšom priebehu namietaného konania sťažnosť na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 62 nasl. zákona o súdoch nepodal. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že opakovaný návrh na výkon rozhodnutia podaný v predmetnej veci sťažovateľom 4. marca 2008 nemôže nahradiť podanie sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Keďže v danom prípade sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepodal sťažnosť na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ktorú ústavný súd považuje za účinný právny prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2009